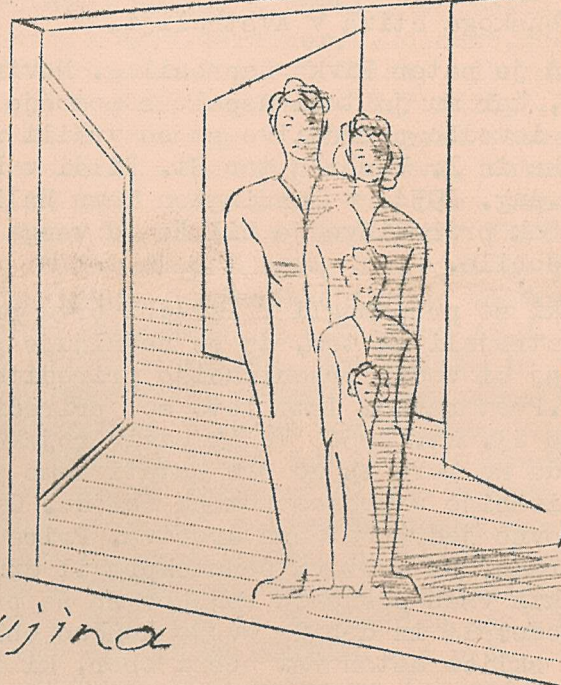
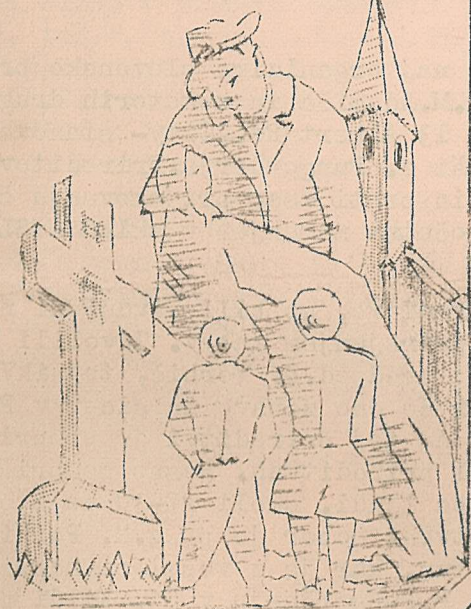

VESTNIK

JULIJ
1957

domovina.

S
L
O
V
E
N
S
K
E
G
A
K
L
U
B
A

tujina

K
L
U
B
A

Glasilo članov S.K. Melbourne, Vic. - Izhaja mesečno - Predsednik Zlatko A. Verbič
Naslov uprave kluba: 6 Banchory Street, ESSENDON, W.5, Vic. - Telefon: FX 2861
Za uredništvo odgovarja tajništvo (ga. Jožica Šajnovič)

RAZVOJ NAŠEGA KLUBA

Pričujoči članek naj razloži na kratko, kako je prišlo do ustanovitve prve izseljenske organizacije v Viktoriji. Služi naj v razlago vsem novim članom, ki so prišli med nas zlasti v zadnjem času. Vse podatke sem črpal iz tajniškega arhiva Slovenskega kluba v Melbourne. - Z.A. Verbič

Slovenci se nismo nikdar v velikem številu naseljevali na avstralsko celino, zato med nami starih naseljencev skoraj ni. Po drugi svetovni vojni pa je Avstralija na široko odprla svoja vrata vsem evropskim beguncem: tedaj so se pričeli tudi Slovenci iz raznih evropskih taborišč preseljevati preko morij v novo, doslej nam skoraj nepoznano deželo. Prvi slovenski begunci so prišli v Avstralijo v letih 1948-1949, sprva v precej majhnem številu v primeri z drugimi narodnostmi; enako je bilo v naslednjih letih. Temu je krivo to, da so bila Slovincem vrata odprta v mnoge druge dežele, nam bližje in bolj poznane zaradi preseljevanja naših rojakov v prejšnjih desetletjih: Argentino, Združene države ameriške, Kanado... Večji dotok Slovencev v Avstralijo je došel v letu 1955 in še traja. To so predvsem Slovenci iz Trsta in okolice, ki so se umaknili iz ozemlja, priključenem Italiji. Danes pa se to priseljevanje nadaljuje v še večjem obsegu, saj je znano, da prihajajo Slovenci preko meje dan na dan in sproti napolnjujejo obmejna taborišča v Italiji in Avstriji.

Vsakdo ve, da je z begom čez mejo mnogo tvegalo; in je tudi vedel, zakaj. Pustiti dom in svoje drage, pustiti drago domovino, ni lahko. Kdor najde doma pravico in svobodo ter dovolj sredstev za redno življenje, se za tujino ne bo nikdar menil. Da pa jih zadnji čas toliko prihaja ravno v Avstralijo, je poleg momentalne emigracijske politike gotovo vzrok tudi v tem, da smo mi, ki smo že več let tukaj, v novi deželi srečni in zadovoljni. Res ni nikjer vsega in ob vsakem času, a kdor je priden in ima dobro voljo, se pritoževati ravno ne more. V pismih rojakom in sorodnikom v Evropo - pa ni treba, da pretiravamo - nehote kažemo to svoje zadovoljstvo in pritegnemo še druge za sabo. Občutek zadovoljstva pa ni ravno v tem, da se zasluži več denarja. Občutek zadovoljstva je tudi v tem, da najdeš v tujini rojake in se z njimi lahko po domače pomeniš - skratka: da ne čutiš domotožja, ker si - dasi daleč od doma - v prijetnem domačem okolju. Ta zadnja ugotovitev pa pokaže vrednost SLOVENSKEGA KLUBA, ki s svojimi prireditvami, izleti in že s samim dejstvom, da obstoja, razbija občutke osamljenosti in domotožja. Akoravno se mnogi morda danes ne zavedajo pomena KLUBA ali našega bodočega DOMA, bodo to slej ali prej spoznali.

Pričetek organiziranja med Slovenci v Viktoriji se je pričelo v pravem pomenu besede šele leta 1954. Prejšnji poizkusi organizirati pevski zbor pod vodstvom g.M. Peršiča niso uspeli. Rojaki so se zbrali na šestih pevskih vajah pa so morali vsled premajhnega števila pevcev z vajami prenehati.

Iz Sydney-a sta prišla med tukajšne rojake tudi patra Klavdij Okoren in Beno Korbič, ki sicer nista imela namena organizirati društva, pač pa sta imela nekaj slovenskih maš med rojaki in sta zbrala njihove naslove. V Sydney-u sta začela izdajati " MISLI " in jih pošiljati tudi Slovincem v Viktoriji, ki so tako prišli do prvega slovenskega čtiva v Avstraliji.

Leta 1954 je pater Pivko naprosil g. Novino naj organizira slovensko prireditev v Melbourne, kar mu je tudi uspelo s pomočjo g.M. Adamiča in nekaterih drugih rojakov. Sestanki za izvedbo prireditve so se vršili na 13 Albert Rd., City- stanovanje gg. P. Počtarenka in Z. Verbiča ter St. Kildi v hiši g. Pungercarja. Prireditev se je vršila dne 14. Aug. 1954. v Kensington Town Hall in proti vsem pričakovanju žela velik uspeh. Dobiček prireditve je bil že od vsega početka namenjen v sklad MISLI in MISLI so ga tudi dobile.

Rojaki, ki so pripomogli k izvedbi prve prireditve, so bili navdušeni nad uspehom in so vztrajali na tem, da se nadaljuje s prirejanjem zabav. Izvolili so ožji odbor, ki naj bi vodil organizacijo prireditev: predsed. Z. Verbič, tajnik V. Zerdoner, blagajnik P. Počtarenko. Isto leto so priredili še eno zabavo in sicer v Prahanski dvorani, dne 23. Okt. 1954. Velik odziv rojakov na tej prireditvi je prepričal vse sodelavce, da ne more in ne sme ostati samo pri prireditvah. Resno so pričeli misliti na organizacijo v pravem pomenu besede. Grupa ljudi, okoli 20-30 po številu, je tvorila osnovno jedro bodočega društva. Prireditveni odbor je po g.M. Peršiču naprosil g.M. Abrama, da sestavi osnutek pravil društvu, kar je z veseljem napravil. Na treh sestankih vseh poznanih rojakov so se pri g. Pungercarju v St. Kildi pravila natančno predelala in dobila svoje končno obliko. Na teh sestankih se je tudi sklenilo, da se skliče ustanovni občni zbor, ki se je vršil dne 19. Dec. 1954. v katoliški dvorani St. Albansa v Melbourne. Zbor je otvoril predsednik pripravljalnega odbora g. Z. Verbič, vodstvo skupščine pa sta prevzela gg. A. Vadnjal in M. Abram. Skupščina je soglasno odobrila osnutek predloženih pravil in dala prvi slovenski izseljeniški organizaciji ime SLOVENSKI KLUB MELBOURNE. Izvoljen je bil prvi upravni in nadzorni odbor, s sledečimi gospodi. Za upravni odbor: preds. Z. Verbič, podpreds. M. Peršič, taj. V. Zerdoner, blag. J. Golenko, gosp. J. Potočnik, odborniki - M. Adamič in P. Počtarenko. Za nadzorni odbor: preds. A. Vadnjal, člana M. Abram, F. Novina. S tem je bil postavljen temelj Slovenskemu klubu in Slovincem dana možnost udejstvovanja na kulturnem in socialnem polju. Prva poslovna doba Upr. Odb. S.K.M. je bila razmeroma kratka, ker se je določilo, naj se vse naslednje skupščine vršijo v mesecu maju, vsakega leta. Priredila se je v tej dobi zabava "Jurjevanje" in pa izlet na Velikonočni ponedeljek 1955 leta.

Prva redna skupščina, ki se je vršila dne 29. 5. 55., je dala razrešnico staremu odboru, sprejela nekaj dodatnih točk v pravilnik S.K.M. in izvolila novi odbor, ki so ga sestavljali sledeči gospodje: Upr. Odb.: preds. Z. Verbič, podpreds. G. Florenin, taj. M. Peršič, Blag. V. Zerdoner, gosp. ods.: J. Potočnik, M. Adamič, M. Hartman; teh. ods.: S. Sajnovič, J. Golenko; žen. sek. gđč. M. Sosič. Nad. Odb.: preds. A. Vadnjal, P. Renko, F. Ogorelec. Na novo se je utanovilo častno razsodišče z gg. M. Abramom in E. Polajnarjem in gospo T. Verbičevo, katerega je bil poravnati spore med rojaki. Odbor se je tako znatno razširil ter si zadal temu primerne naloge. V poslovni dobi, ki je sledila so je brezplačno pričelo izdajati vsem rojakom mimeografirano glasilo kluba "VESTNIK". Prva številka je izšla 1. Sept. 1955, nato so sledile še sledeče izdaje: 1. Okt. 55., 1. Nov. 55., 1. Dec. 55., 1. Jan. 1956. Rojake se je naprosilo za sodelovanje pri zbiranju slovenskih knjig za slovensko knjižnico. Odziv rojakov je bil negativen in do knjižnice ni prišlo. Tudi poizkus organizirati avtosekcijo ni uspel. Organiziral pa se je pevski zbor pod vodstvom A. Furlana iz Geelonga, katerega vodstvo je kasneje prevzel g. Trampuš iz Melbourne. V tej dobi je Upr. Odb. organiziral podružnice v Geelongu in St. Albansu, ki so pozneje postale samostojni klubi in med rojaki pridno delajo. Večernih zabav je bilo prirejenih v tej dobi štiri in so vse lepo uspele.

Tri mesece pred iztekom poslovne dobe je Upr. Odb. sklical DRUGO REDNO SKUPŠCINO in to 19. Feb. 1956. leta. Stari člani odbora so dobili razrešnico in izvoljeni so bili novi člani odbora. Upr. Odb.: preds. M. Abram, podpreds. Z. Rome, taj. M. Peršič, P. Cesnik, blag. V. Zerdoner, gosp. J. Potočnik. V Nadz. Odb.: preds. Z. Verbič, člani: M. Adamič, P. Renko. Upravni odbor je v obdobju med drugo in tretjo skupščino priredil tri zabave, izdal štiri številke " VESTNIKA " in pričel z organizacijo članstva. V tem obdobju je Slovenski klub z gospodi M. Abramom, P. Cesnikom in Z. Rometom prvič zastopal naše rojake na mednarodni konferenci, katero prireja GOOD NEIGHBOUR COUNCIL vsako leto z namenom, da Avstralci spoznajo probleme, s katerimi se borijo novonaseljenci po prihodu v Avstralijo. Slovenci smo bili prvič predstavljeni avstralski javnosti na razstavi, ki se je vršila v Ballaratu v okviru Beginija festivala in katere jugoslovanski oddelak, ki je bil središče pozornosti obiskovalcev razstave, je aranžiral g. V. Zerdoner. Odbor se je pričel baviti z mislijo, da bi najel klubsko pisarno, ni pa

prišlo do ursničitve zamisli in to predvsem iz finančnih razlogov. Zelo si je prizadeval razširiti odbor in ni uspel. Na iniciativo Upr. Odb. S.K.M. so se zbrali 21. Okt. 1956 zastopniki klubov Melbourne, Geelonga in St. Albansa ter ustanovili Zvezo Slovenskih Klubov Viktorije s sledečim izvršnim odborom : preds. P. Cesnik, taj. M. Abram, blag. V. Zerdoner.

Tri mesece pred koncem svoje poslovne dobe je odbor sklical TRTJO REDNO SKUPSCINO in to dne 25. Nov. 1956. Stari člani odbora so bili razrešeni dolžnosti in izvoljen je bil novi odbor v sledeči sestavi: Upr. Odb.: preds. Z. Verbič, podpreds. P. Cesnik, S. Sajnovič, taj. V. Polanec, I. Jenc, J. Sajnovič, blag. V. Zerdoner, J. Golenko, gosp. ods. M. Adamič, M. Hartman, F. Gomizelj, kult. ods. F. Hartman, B. Cotič, D. Oblak, odborniki: J. Možina, J. Janežič, J. Bole, J. Zabjek. Nadz. Odb.: preds. M. Abram, člana - M. Peršič, Z. Rome. Uredništvo " VESTNIKA ": E. Polanec. Gornji Upravni Odbor je v teku osmih mesecev svoje- ga poslovanja moral izvršiti delno reorganizacijo funkcij v upravi. Nekateri člani so iz Upr. Odb. sami odstopili, drugi pa so bili razrešeni, ker niso izpolnjevali svojih dolžnosti. Najvažnejše so bile sledeče izpremembe: Uredništvo VESTNIKA je po odstopu g. E. Polanerja prevzelo Tajništvo Slovenskega kluba, blagajniške posle po odstopu g. V. Zerdonerja g. V. Polanec, mesto prvega podpredsednika po odstopu g. P. Cesnika g. S. Sajnovič, mesto prvega tajnika po razrešitvi g. V. Polanca g. J. Sajnovič. Upravni odbor je do danes priredil štiri večerne zabave, tri izlete in je ob času olimpijskih iger v Melbourne sodeloval na razstavi v prostorih trgovine Ball & Welch, Flinders Street skupno z ostalimi jugoslovanskimi društvi med 21. Nov. in 8. Dec. 57. Udeležil se je prvega rednega zasedanja ZVEZNEGA SVETA Z.S.K.V. in predložil novi osnutek pravil. Odobril je sklep o ustanovitvi Pripravljalnega Odbora za raziskovanje možnosti postavitve Slovenskega Doma (prenehal poslovati konec meseca Junija) vsaki mesec izdaja " VESTNIK " Slovenskega kluba Melbourne na najmanj osmih straneh ter je uredil in izdal posebno izdajo DOM - VESTNIK-a. Skupno z ostalimi člani Z.S.K.V. se je po svojih predstavnikih p. V. Baziliju in Z. Verbiču udeležil dne 19 -20 Julija 1957 druge letne konvencije GOOD NEIGHBOUR COUNCIL - a v Melbourne. Pristopil je k resni organizaciji članstva, izdelal temu primerne izkaznice (v okviru Z.S.K.V.) in pravkar pripravlja ZBOROVANJE Slovincov živečih v Viktoriji, ki naj bi z njihovo udeležbo podprli akcijo za Slovenski Dom . . .

NASI PROBLEMI ...

Pričujoči članek je izpod peresa tajnika Z.S.K.V. Miloša Abrama in ima namen seznaniti rojake s problematiko novonaseljev.

Slovinci, ki se naseljujemo v tej deželi, stojimo več ali manj pred istimi vprašanji in težavami. Nismo svetovni popotniki, vajeni selitve iz kraja v kraj iz želje po spoznavanju sveta, dogodivščinah ali zgolj zabavi. Nasilno smo bili iztrgani iz okolja, v katerem smo vzrastli, za katerega smo bili vzgojeni in v katerem smo gledali svojo bodočnost. Naj še trdimo, da smo prišli sem iskati svobode, kruha ali miru, prvi problem vsakega Slovence, ki stopi na avstralska tla je isti: Kaj bom jedel, s čem bom pokrival svojo goloto, kje bom našel streho nad svojo glavo? To so prve skrbi novih naseljencev po vseh delih sveta in morda jih je v Avstraliji še najlažje rešiti. Naj te je tu sprejela država ali kak zasebnik, bodo že poskrbeli, da boš sit, da boš imel kje spati in te za silo oblekli, če nisi prinesel ničesar s seboj; pa tudi delo ti bodo našli, če iz drugega vzroka ne, vsaj da se te otresejo s svoje grbe. Ko ima nove pečeni " Novi Avstralec " svoj redni zaslužek, je običajno njegova naslednja skrb, da se čim prej spravi iz državnega hostela, oziroma, da neha delati nadlego v hiši svojega gostitelja. Samec si bo kaj lahko našel stanovanje, družina malo težje, vendar prej ali slej ga najde vsak in od tega trenutka dalje ni več popotnik, nikomur ni več posebnega zanimanja vreden, pač eden od tisočev, ki se izgublja v vrvežu vsakdanjega življenja. Postal je zopet samostojen človek in živi normalno življenje. Morda se njemu ne zdi normalno, ker se na vsakem koraku razlikuje od onega, ki ga je bil vajen doma; mogoče je nezadovoljen, mogoče ga muči domotožje, toda tisoči okrog njega tega ne vidijo in se ne menijo za njegove probleme. Naj mu je novo okolje všeč ali ne, mora se mu privaditi in se vživeti vanj. Končno je on prišel v Avstralijo in ne Avstralija k njemu. Prvi in najnujnejši korak v novi način življenja, je priučitev jezika. Bister ali zabit, mora se ga naučiti, če noče kakor gluhonem tavati v novem svetu.

Do te stopnje opravimo precej vsi isto pot, ker so naše osnovne potrebe enake. Od tu dalje pa se cepi naša pot v skladu z našimi naslednjimi potrebami. Prvi bo pričel štediti, da si postavi lasten dom, drugi bo na obroke kupil motorno kolo, da si malo zrahlja prezdrave kosti. Ta bo pričel žreti knjige, ki jih je pogrešal odkar je odšel od doma, oni bo zopet ure in dneve preslonel v hotelu in v šumečem pivu iskal radosti novega življenja ali utehe pred razočaranjem nad njim. Vsak pač ubere pot, ki njegovim telesnim potrebam najbolj odgovarja, prilike v tej deželi so dovolj ugodne, da ji more slediti brez posebnih težav. In če ne čuti v sebi drugih potreb,

kot napolniti si želodec, zavarovati svoje telo pred vremenom in osladiti svoje biološke potrebe s priložnostno zabavo taksne ali drugačne vrste, se bo na tej poti tudi izgubil. Novi "way of life" ga bo polagoma vsrkal in v teku časa brez sledu in kakršnokoli koristi požri.

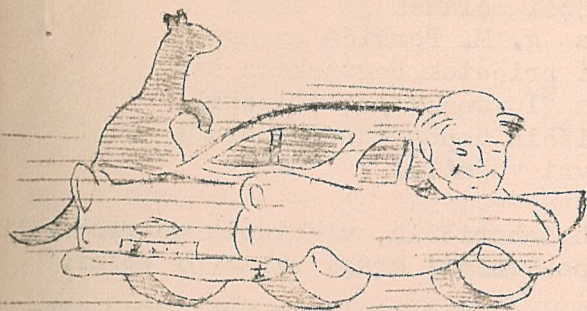
Ta ali oni se bo morda spomnil, da je izšel iz verne družine in ga bo pot nimegrede zanesla tudi v cerkev. Po par neprijetnih izkustvih, ko se bo znašel počej božjo slavo v družbi metodistov, presbiterijancev ali kaj podobnega, bo končno le kje našel katoliško cerkev, pa bo verjetno spet razočaran, ker ne bo razumel jezika, ne poznal pesmi in običajev, tako različnih od onih, ki jih je bil vajen doma od rane mladosti, da mu bo pri srcu, kakor da mu je iztrgan iz njega del vere same. Ali bo vsak v svoji veri tako globok, da jo bo ohranjal živo tudi brez pesmi in običajev, ki so ga doma priklepali nanjo kot njeni bistveni znaki?

Koliko jih po nekaj letih življenja v novem okolju še čuti, da imajo še dolžnosti do svojega naroda? Saj so svobodni! Svobodni sprejeti prepričanje, ki jim najbolj koristi, svobodni pozabiti vse, kar jim je bilo nekoč sveto, pa jim danes ne nudi materijalnih koristi. Ali se jim bo zdelo še vredno gojiti slovenske običaje in ljubiti svoj narod, ki jim ne nudi ničesar, ko se jim pa niti ne zdi vredno v lastni družini gojiti govorico svoje matere, ker jih je v Avstraliji tako malo, ki jo razumejo.

Gotovo je, da naš narod izgublja rojake, ki mislijo, da lahko zavržejo svojo preteklost in postanejo nekaj novega. Pa niso. Ne tič, ne miš niso. Svoje slovenstvo lahko zavržejo, pa s tem še ne postanejo Avstralci. Kvečjemu "Novi Avstralci", čudna pasma človeškega rodu, brez preteklosti in brez bodočnosti, le kratak utrinek v zgodovini, ki pa o njej ne bo poročala, ker nima kaj povedati.

Kaj moremo storiti, da rešimo svoje rojake, ki v pijači utapljujejo svojo osamelost, rojake, ki v osamlosti pozabljajo na kri, ki jim polje po žilah in rojake, ki jih je kakorkoli drugače prizadela usoda? Težko je pričakovati mnogo od nas, ker smo pač Slovenci. V naravi nam je, da z vsakim tujcem govorimo v njegovem jeziku, tudi če le s težavo lomimo par besed. Radi spoštujemo tujca, ne ker je morda naš predstojnik ali družabno na višji stopnji, ampak zaradi golega dejstva, da je tujec. Če pa vidimo rojaka, ki je zašel v neprilike, se rajši obrnemo proč, češ, si bo že pomagal, saj ima iste možnosti, kot jaz. Kje naj torej iščemo rešitev, če hočemo ohraniti naš narod v Avstraliji pri življenju, če želimo, da bodo naši potomci nekoč ponosni, na kar smo ali smo vsaj bili nekoč ponosni mi sami? Če hočemo, da nas bodo tujci cenili kot nekaj, kar smo in hočemo biti in ne le kot delovno silo vsakega poedinca, za katerega niti ne vedo, kje se je vzela.

Rešitev je v nas vseh. V naši volji in želji, da se strnemo in ne le pomagamo drug drugemu v nesreči, ampak se med seboj krepimo in bodrimo tudi, kadar nam gre vse lepo in v redu. Iščimo stikov s svojimi rojaki kjerkoli se nam ponudi prilika in če se ne ponudi sama, poiščimo tudi priliko. Strnimo se okrog svojega dušnega pastirja, kadar pride med nas in nam vsaj za kratko urico povrne v spomin službo božjo, h kateri smo nekoč sledili svoji materi. Citajmo in podpirajmo slovenske časopise in učimo svoje otroke čitati njihovo materinščino. Strnimo se okrag svojih klubov in društev in ustanavljajmo nove, kjer nam je le dana možnost. Mogoče nekemu ta ali oni klub ni všeč. Prav gotovo bi se dalo marsikaj izpremeniti in popraviti. Toda kako naj se popravi in izboljša, če vsak ne pove svojih želja? Nismo vsi istega mnenja v vseh stvareh in je prav, da nismo. Vsak ima pravico povedati svoje mnenje, prav tako pa smemo od vsakega tudi pričakovati, da spoštuje mnenje drugih. Če v svoje delo za skupnost ne mešamo svojih političnih prepričanj in stremljenj za osebne koristi, se bomo prav lahko zedinili na skupnem programu, ki naj z malenkostno osebno žrtvijo vsakega posameznika prinaša morda še neslutene koristi naši narodni skupnosti in s tem spet vsakemu poedinca. Le s skupnim složnim delom, h kateremu se pustimo priganjati, nemaloštevilnim zavednejšim rojakom, ampak naši notranji narodni zavednosti, bomo rešili propada in izginotja v morju tujcev ne le naše poedinca rojake, ampak naš narod v celoti in s tem sebe same. Le v tem primeru bomo imeli nekaj, na kar bomo lahko ponosni in se nam ne bo treba hvaliti le s polnimi želodci.

P. Bazilij OFM

* Prav na hitro bom nekaj "naklofal" na papir in verjemite mi, da ne bo časa, da bi smo tudi možje v kolarju ali meniškkih kutah - samo ljudje. Tudi mi lahko namesto "a" pritismo "e" na papir in še mnogo več: ne moremo biti na dveh krajih naenkrat, dasi bi to verjetno vsaj vsak izseljenski duhovnik kaj rad znal. Tudi se ne da pomagati vsem naenkrat: še če bi imel avtobus, bi ne mogel spraviti vseh Slovencev iz Bonegille. In takih primerov, kjer pokažemo vso svojo človeškost, je sto. Če sem zdoma, se jeze vsi, ki zaman zvone pri vratih ali po telefonu; če sem doma, odgovarjam telefon in sprejemam obiske, pa pri tem požrem marsikako obljubo, da bom to in to družino "prav gotovo obiskal"... Hm, potem pa ustreži vsem, če moreš!

* Da spet šim prej odpravim z "metanjem s kancelja": Dne 13. julija sta se v cerkvi sv. Janeza v Clifton Hillu poročila Jože Paliska in Eda Kirm. Dvajsetega istega meseca pa sta stopila pred oltar pri sv. Janezu v East Melbourne: Mario Furlani in Zofija Milič. Prav za prav bi moral biti ženin Furlanič in g.župnik se je kaj čudil, da je na Marijevem krstnem listu oče "Furlanič", sin pa "Furlani". Jaz sem mu razlagal, da imam med svojimi farani Clappise, katerih starši so se pisali Hlapčič; in da je bil oče Beve-aqua pristni slovenski Vodopivec... Potem je mož le verjel, da je Marijev krstni list v redu. - Vsekakor želimo obema paroma vso srečo na novi življenjski poti!

* Krstov pa ni bilo nič, da bi želeli srečo tudi novim avstralskim Slovincem. Zato pa pozdravljamo vse, ki so v zadnjem času dospeli med nas iz Evrope. Tisto letalo, ki sem ga zadnjič tako na debelo omenjal, je sicer obstalo v Italiji in so potem vsa imena potnikov temeljito premešali. Nekaj izmed njih je dospelo sem z drugim letalom, na vr-bom vedel do zadnjega, kakor navadno. Potrkaj kamor hočeš, včasih ne zveš ničesar. Po-tem pa kar naenkrat: Letalo bo prišlo popoldne; pripravite stanovanja za osem oseb...

* Dne 19. julija je dospela "Oceania". Prinesla je kar precej rojakov, katerih večina je morala v Bonegillo, ker ni imela sponzorjev. Taborišče sem v kratkem dvakrat obi-skal. Hudo je govoriti z rojaki, ki tam že dolgo časa čakajo na delo. Ko bi malo or-ganizirali iskanje stanovanj ter bi sprejeli rojake ter jim pomagali pri težavnem za-četku - kaj se vam ne zdi, da bi lahko izpraznili Bonegillo Slovencev? Za koliko praz-nih stanovanjskih mest ali vsaj postelj zvem med rojaki slučajno in še to navadno pre-tem bolje za našo skupnost! Ne pozabimo, da smo šli enkrat sami preko preizkušnje ta-borišče: kako veseli smo bili tople pomoči, če nam jo je kdo nudil.

* Pa se res Slovenci udejstvujemo na vseh mogočih področjih. Ni dolgo tega, ko sem srečal Štefana Bernata, ki dela v Gresswell zdravilišču pri Heidelbergu. Pokazal mi je svojo legitimacijo: je član Correspondence Chess League of Australia. Se čudnosliši, pa je tako: člani igrajo šah po pismeni zvezi. Naš Štefan je bil na svojem prvem pi-semskem šahovskem turnirju šesti v Avstraliji. - Če še koga zanima takole igranje šaha, je tu naslov Šahovske Lige: Chess World, 1 Bond St., Sydney, N.S.W.

* Družino Ivana in Antonije Mrhar v North Geelongu je nedavno zadela nesreča: izgubili so svojega Ivančka, ki je nenadoma umrl na svoj godovni dan, 24. junija. Rojen je bil 13. aprila, kmalu po prihodu družinice iz Evrope. Staršem naše iskreno sožalje!

* Pretekli teden sem govoril s Slovenko, ki je komaj nekaj let tukaj. Veste kaj mi je rekla? Povedala je, da je brala naš Vestnik-Dom in me je vprašala, kam naj pošlje svoj dar 100 (sto!) funtov za Slovenski dom. Sicer se akcija še ni začela, a ta obljubljeni dar zahteva že zdaj Klubov "Bog plačaj!" - ZBOROVANJE bo pokazalo, če bo sploh kaj z akcijo. Vsaj sto Slovencev se mora zbrati, če hočemo začeti! Boš tudi Ti med njimi??? Ne pozabite: Ker Savoy ne sprejema več najemnikov sob (hišo podirajo), bo ZBOROVANJE isto uro in isti dan (ob dveh popoldne dne 4. avgusta) v CATHEDRAL HALL (v mali dvorani, vstop skozi glavni vhod) na Brunswick Street, Fitzroy. Dvorana stoji malo proč od kri-žišča Brunswick St. in Victoria Parade, za St. Vincent's Hospital. No, pa če rečemo bolj po domače: med Sernelovo krojačnico in Victoria Parade. - Od TEBE zavisi, če bo DOM!!!

Pričujoči članek je izpod peresa g. M. Peršiča in naj razloži pričetek begunskega življenja Slovencev po evropskih taboriščih neposredno po drugi svetovni vojni...

Naprošen sem bil, da napišem nekaj o begunskih taboriščih, v katerih so prebivali Slovenci križem evropskega kontinenta prva leta po končani drugi svetovni vojni.

Več kot desetletje nas že loči od tistih črnih dni, v katerih so naša srca omahovala med brezupjem in nado, ko so tisočem nas služili za streho raztrgani šatori, podrte ujetniške barake, umazane laške vojašnice, ali pa jih je že za vedno sprejela vase s krvjo prepojena slovenska zemlja. Mnogo se je spremenilo od tedaj in prestano zlo se počasi umika v pozabo. Večino nas so sprejele tuje zemlje ter nam dale novo upanje in možnost postaviti si ognjišča.

Naše begunstvo se je pričelo že leta 1941. Tisoči Slovencev z Gorenjske in Stajerske so bili nasilno odvedeni v Srbijo, kjer so jih kljub vsej nosroči sprejele gostoljubne bratske roke in je bila njih usoda mnogo milejša od usode rojakov s Krškega polja, katere so nemški osvajalci preselili v Slezijo, da tako napravijo prostora oholim Kočevarjem. Tisoči so bili odposlani v taborišča prisilnih delavcev po Nemčiji in nešteto podeželskega prebivalstva Dolenjske in Notranjske je iskalo zavetja pred strahotami partizanske vojne med ljubljanskimi zidovi.

Množično izseljevanje Slovencev pa se je pričelo tik pred koncem vojne in traja še danes.

Preko Ljubelja in Podkorena na Koroško ter preko Gorice in Soče v Furlanijo so si našle izhod množice Slovencev, ki niso hotele pričakati svobode pod okriljem moskovske rdeče zvezde.

Cez 30.000 ljudi, med temi čez 10.000 slovenske vojske si je prebilo izhod skozi fašistične in komunistične krogle in ustanovilo svoje prvo taborišče v Palma Nuovi. Od tu so jih zavezniške oblasti preselile proti jugu, jih razbile na manjše dele, tako, da so se glavna naša taborišča nahajala v Monigo, pri Trevisu, Riccione pri Rimini, v Senegaliji, Servigliano, Forli, Jesi, Modeni, Eboli in Napoli.

Taborišče v Monigo so znatno pomnožili tudi Slovenci, katere so zavezniki po tragediji v Vetrinjah prepeljali v Italijo. Namestili so jih v barakah namenjenih vojakom in civilnim internirancem. Kulturno so bili močno dejavni in so izdajali svoj list "ZEDINJENJENA SLOVENIJA", si ustvarili zelo močan pevski zbor, odprligimnazijo in ljudske šole ter ustanovili lastno zadrugo, ki jim je pomagala v gmetnem oziru. V tem taborišču je izšla tudi prva tiskana zbirka slovenske emigrantske književnosti.

Pozneje so prebivalci taborišča v Monigo bili razdeljeni na več drugih taborišč. Večina je odšla v Servigliano, kjer so si po šatorih organizirali prav tako razgibanu kulturno življenje. Taborišče se je kasneje razvilo v vodilno taborišče Slovencev v Italiji. Poleg literarnega lista "SVET in DOM" in "Zedinjene Slovenije" je izhajal še "SLOVENSKI RODOLJUB". Prosvetne prireditve so se vršile ena za drugo, pevski zbor "Slovenija" pa je dosegel sloves s svojimi samostojnimi koncerti v Rimu in Vatikanu.

V Riccione so našli zatočišče pred vsem Goričani in Kraševci, ki so se odlikovali po izredno lepem cerkvenem petju in so jih celo domačini vabili k svojim mašam. Živelci so v delu bivše Musolinijeve vile, ki bi bila zelo udobna, da je imela vsaj nokaj pohištva, tako pa so jim za ležišče služila le trda tla pokrita z odejami. Kulturno življenje so v glavnem vodili profesorji goriške slovenske gimnazije. Izdajali so list pod imenom "SLOVENSKI GLAS".

V taborišču Jugoslovanske kraljevske vojske v Eboli je prebivalo okoli 20.000 oseb, med njimi tudi slovenski odredi pod poveljstvom generala Andreja. Taborišče je bilo pod pokroviteljstvom britanske armije in je v njem vladala tudi vojaška disciplina. Te edinice so bile pozneje odposlane na službo v različne britanske posadke, vendar je njih kulturni center v Eboli do konca uspešno opravljal svojo nalogo. Taborišče je razpolagalo s popolno gimnazijo, svojo tiskarno, izvrstnim pevskim zborom, ukusno okrašeno kapelo, s stalnim gledališčem, svojimi zadrugami itd. Kulturni odsek slovenskih odredov je izdajal kulturno politično revijo "MI IN SVET" ki je dokaz, kaj lahko napravi spretnost in volja, kljub različnim nedostatkom.

V Josi pri Ankoni je bilo taborišče mornarjev, ki se niso hoteli vrniti v domovino; v Napoli pa bivših italjanskih ujetnikov - Primorskih Slovencev, ki so se zaveznikom in so bili pod poveljstvom podpolkovnika Perhacca.

V Fregli pri Padovi, kjer so bili zbrani skoraj vsi slovenski bogoslovci so jo ustanovila bogoslovna fakulteta, katero so vaticanske oblasti potrdile kot pravo fakulteto ljubljanske univerze.

Mnogo Slovencev se je zbralo v Rimu okrog bivšega ministra Dr. Kroka. Ceprav so živeli večinoma privatno, raztreseni po mestu, so izdajali literarni list "LIPICA" ter list za doklota "NOVA SLOVENKA".

Prav toliko kakor v Italijo, če ne še več, se je Slovencev zateklo na Koroško. Glavnina se jih je zbrala v Vetrinju pri Celovcu. Usoda tega taborišča bo vsem Slovencem za vedno v žalosten spomin. Od tu je bilo pod pretvezo, da gredo v Italijo, vrnjeno Titovim krvnikom čez 10.000 slovenske mladine, katera spi nevzdravno spanje po Kočevskih gozdovih, okoli Velenja in Zagorja ter pri Radovljici na Gorenjskem. V kolikor je kdo ubežal tragični usodi večine, ga je pot zanosla v druga naša taborišča v Avstriji.

Razrušeno letoviško mesto Lienz je bilo eno tako središče. Od tu so se mladina in delavci raztresli po okoliških hribih in dolinah ter si našli delo. Tu so izdajali časopis "DEMOKRATIČNA SLOVENIJA", tu je probival ljubljanski vladika nadškof Rožman. Večinoma so bili nastanjeni v bivšem ruskom taborišču, kjer so imeli imazije, pevski zbor, ljudske šole, otroške vrtce, telovadne nastope, predavanja. Nadaljevali so z listom "DOMOVINA V TABORISCU", ki se je že začel v Vetrinju in ustanovili nov tednik "SLOVENSKA BESEDA". Prav tako so izhajale na Tirolskem tudi "NOVICE" in "SLOVENEK V TIROLAH". To taborišče se s pravico ponaša, da je pokazalo zaveznikom višino slovenske kulture.

V taborišču Spittal an der Drau so bili Slovenci pomešani z mnogimi drugimi narodnostmi. Stanovali so po barakah. Bilo je vzorno urejeno za šolanje otrok in obrtnega prashačaja, bila je tu celo kmetijska nadaljevalna ter pletarska šola. Ribničanje so si usvarili posebno delavnico za suho robo in jo razpečavali po vsem Koroškem. Ledališka družina se je postavila z Jalenovo dramo "DOM".

Manjše taborišče je bilo v St. Vidu. Tudi zelo močno v kulturnem pogledu, kakor povsod so tudi tu imeli svoj pevski zbor ter izdajali list "SLOVENSKI TABORSCNIK".

V Judenburgu tik ob sovjetski meji je bilo taborišče, gotovo eno najbolj udobnih, kar se tiče nastanitve in hrane. Izdajali so svoj list "DOM OB MURI" ter imeli svoj orkester in šolsko tečajje.

To so bila v glavnem središča slovenskih beguncev prvi dve leti po vojni. Poleg njih pa skoraj ni bilo mesta od Norveške do Sicilije kjer ne bi našli na osamljenca Slovence. Kljub nejasni bodočnosti, kljub nerednim razmeram pa so se povsod opirali s svojo kulturo, čistočo in redom ter tako napravili najlepši vtis na bivalce tujih dežel kakor tudi na zavezniške oblasti.

A B R E G U
- Simon Gregorčič -

Bregu stojim in v morje strnim :
d mano srdito valovje
hni ob kamnito bregovje;
noba praši se negleni dim,
obraz mi brizgajo pone
d skalne stene;

a stena skalna
ostane stalna
in jaz se na robu ne ganem,

viharju kjubujem, ostanom
Ko v steno valovje, usode
vihar
ob me se zaganja;
a duh se ponosni ne ukla
ti stroti me moreš,
potreti nikdar,
usode sovražne besneči
vihar!

K članku o gospodarjenju z klubske imovino in njenih financah, se nam zdi nujno potrebna razložiti tudi nekaj perečih vprašanj, katera naj razjasnijo med rojaki; **KJE JE DENAR...? KOLIKO GA JE...? TER KOMU ODGOVARJAMO ZA POTROSENO IMOVINO...?**

Vse uprave kluba so upravljale z imovino izredno pazljivo; čeprav so bile vedno in so še danes v dilemi. Odgovarja uprava sama sebi?, ali očjemu krogu sodelavcev?, ali morda rojakom na splošno?, ki se zanimajo predvsem za prireditve, za kateri prostovoljni prispevek dohijo v povprečju? **PRIJETEN VECER** - ali članom, ki jih ni bilo mnogo (vsaj plačanih ne) do danes, akoravno je bilo razglašeno vsem že več kot pred enim letom, da naj **PRISTOPIJO V CLANSTVO SLOVENSKEGA KLUBA.**

Upravni odbor, ki je danes v poslovanju

ter dal ponovno **PROGLAS** med rojake - **PRISTOPITE V CLANSTVO SLOVENSKEGA KLUBA** - in izdal v ta namen lično izdelane **č l a n s k e i z k a z n i c e**. Vse to je v dokaz, da želi Uprava Kluba odgovarjati za storjeno delo **N E K O M U**?...zaveda pa se tudi, da lahko odgovarja samo **CLANOM** ali pa onim, ki **SODELUJEJO** pri pridobivanju klubske imovine.

Kot naslov članka omenja, je spodnje poročilo vezano izključno samo na poslovanje sedanje uprave in to od 25. Novembra 1956 do vključno 30. Junija 1957.

V **BLAGAJNO SLOVENSKEGA KLUBA MELBOURNE** SO BILI SPREJETI SLEDECI **D O H O D K I**:

4 ZABAVE	£ 400.10.	7½
2 IZJETA	£ 60. 9. 6	
OGLASI kateri še niso vsi plačani	£ 7.16.00	
CLANARINA in DAROVI klubu	£ 6. 5.00	
SKUPNIH DOHODKOV JE BILO	£ 475. 1. 1½	

SLEDIJO I Z D A T K I :

ZA PISARNISKO OPREMO	£ 1. 5.00
KNJIZNO POLICO plačali material, brezplačno napravil g. Sajnovič	£ 4.14.00
STAMPILJKE in KLISEJI za zabave (uporabni za drugo leto)	£ 19. 7.11
INVENTAR ZA ZABAVE	£ 16. 7.00
REPREZENTACIJA KLUBA	£ 3.15. 5
ZA POSLOVANJE TAJNISTVA (dokaz delovanja kluba med rojaki)	£ 25.10.11½
DELO za MOSKO in ZENSKO NARODNO NOSO material plačala gđc. Uršič in g. S. Hartman	£ 32.00.11
VESTNIK December, Januar, Februar, Marc, April, Maj	£ 140.13. 5
SKUPNIH IZDATKOV JE BILO	£ 224.13.10

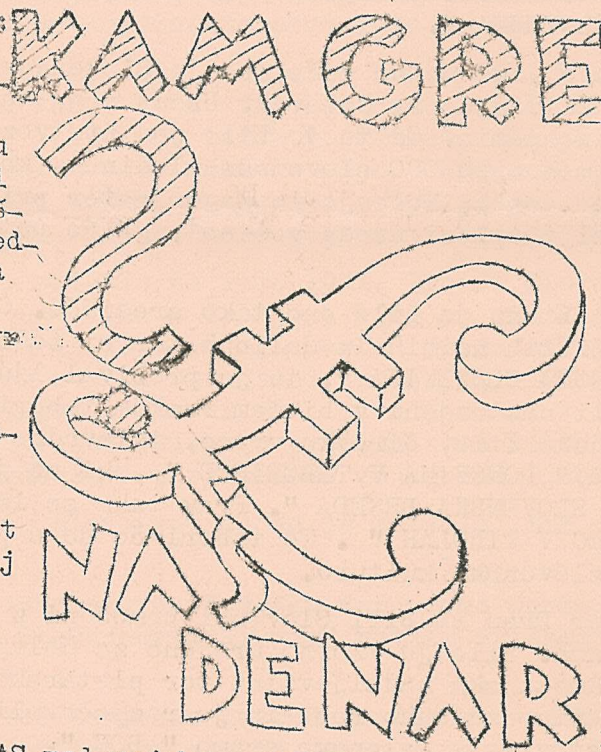
DOHODKOV £ 475. 1. 1½

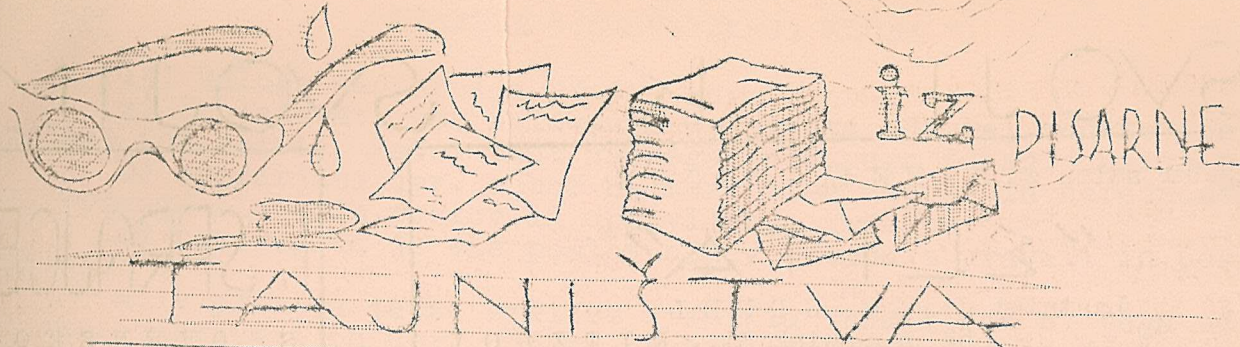
IZDATKOV £ 224.13.10

OSTANEK £ 250. 7. 3½

v blagajni S. K. M.

Upravni odbor SLOVENSKEGA KLUBA MELBOURNE pričakuje, da bo to poročilo seznanilo vsakogar o poštenih namenih in pravilnem poslovanju našega KLUBA. Siroko potezna akcija uprave za pridobivanje CLANOV pa ima med drugim tudi namen kriti izdatke tajništva in VESTNIKA z dohodki **č l a n a r i n e**. Dobički prireditvev pa naj bi bili namenjeni za doseg višjih ciljev **SLOVENSKI DOM** in **SOCIALNO POMOC** rojakom - **C L A N O M**.

SESTANKE ZVEZNEGA SVETA: Zvezni svet, ki ga predstavljajo stalni delegati v Zvezi slovenskih klubov včlanjenih klubov in zvezni tajnik, se je 14. t.m. sestal v Melbournu na svoje prvo redno zasedanje. Za predsednika tekočega zasedanja je bil izvoljen delegat S.K. St. Albans g. Tušek, za zapisnikarja pa delegat S.K. Melbourne g. Uršič. Za preglednika računov je bil imenovan g. M. Hartman. Po soglasno odobrenem poročilu zveznega tajnika o dosedanjem delovanju Zveze in sprejetju njenega proračuna, je Svet razpravljal o predlogih zveznega tajnika in delegatov klubov. O vseh vprašanjih so bili doseženi soglasni sklepi. Uprave klubov bodo prejele podrobna poročila o poteku zasedanja.

SPREMEMBE UPRAVNEGA ODBORA: Blagajnik S.K.M. g V. Žerdoner je podal ostavko ter je njegovo mesto prevzel dosedanji načelnik članstva g. V. Polanec. Mesto načelnika članstva pa je prevzel dosedanji član gosp. odseka g. M. Hartman. S tem je prenehal obstojati gosp. odsek za gospodarja S.K.M. odgovoren g. M. Adamič. Njemu v pomoč pa bo dosedanji član brez listnice g. R. Uršič. Z ozirom na predvideno akcijo za Slovenski dom sta bila kooptirana v Upravni odbor S.K.M. dosedanja člana pripravljalnega odbora za S.D. g. V. Bazilij arhitekt C.R. Mejač. Čestitamo!

SLOVENSKI ODER: V našo sredo smo sprejeli novega kulturnega sodelavca g. Srečkota Koširja izkušenega igralca slovenskega odra iz Trsta. Pripravljen je pomagati pri izvedbi kulturnega večera v čigar namen je bil organiziran sestanek vseh kulturnih delavcev v nedeljo 28. julija t.l. ob 2 uri popoldan v prostorih kina "Savoy". Da je prišlo do sestanka, se Uprava iskreno zahvaljuje požrtvovalnemu delu g. Antona Werglesa, kateri je v zadnjih 14 dneh pridobil rojake za ta sestanek. Upamo, da se Vam bomo lahko kaj kmalu predstavili s pestrim kulturnim večerom.

IZLET na Mt. Donna Buang je lepo uspel. Čeprav ni bil vrh Mt. Donna Buanga močno zasnežen, smo videli sneg in se kepali. V dolini ob ognju pa smo jedli tople klobase, pili vinski čaj in se ob igri "gnilo jajce" prijetno zabavali. Harmonikaši so pridno igrali polke in valčke. Pater Bazilij je s svojo kamero vkljub mrazu napravil košček zanimivega filma o tem izletu.

ČLANSTVO S.K.M. Rojaki na deželi poravnajte članarino Slovenskemu klubu za leto 1957, če Vam je drag naš "Vestnik" in delo Slovenskega kluba. "Vestnik" je brezplačno glasilo za vse rojake. Predvidevamo pa, da ga bodo prejeli v bližnji bodočnosti samo plačani člani kluba. PRISTOPI V ČLANSTVO S.K.M.!

ZBOROVANJE SLOVENCEV IZ VIKTORIJE, katero bo 4. avgusta t.l. ob 2 uri popoldan. Udeležijo naj se ga vsi člani klubov. Vabljene so tudi ostali rojaki. V zadnji številki "Vestnika" je bilo objavljeno, da bo zborovanje v prostorih kina "Savoy". Radi podiranja zgradbe, pa so nam sporočili, da slednje ne more biti tam ter smo tako bili primorani spremeniti mesto zborovanja, katero bo v Cathedral Hall (v mali dvorani. Uporabi glavni vhod!) 20 Brunswick St., Fitzroy. Pridite in s tem podprite akcijo za Slovenski dom!

ZABAVA S.K.M. dne 10. avgusta t.l. ob 7 uri zvečer. Vse, ki želi-jo pomagati pri izvedbi zabavnega večera prosimo, da se javijo članom Slovenskega kluba, kajti Vaša pomoč nam je neobhodno potrebna.

STE SPREMENILI SVOJ NASLOV? Vse, ki sprejemajo "Vestnik" in so mor- da spremenili svoj naslov prosimo, da nam tako spremembo takoj sporoče, ker samo tako lahko držimo zvezo z Vami.

SVOJI K SVOJIM

Krojaški salon za D A M E in G O S O D E

"ELITA"

Lastnik: J o ž e S R N E L
55 Brunswick St., F I T Z R O Y

Vam poleg kvalitetno izdelanih OBLEK in PLASCEV
lahko postreže z bogate izbiri: SRAJC - KRAVAT
in SPODNJEGA PERILA.

J A 4758 KONKURENCNE CENE J A 4758

F. SPRAJGER

S L O V E N S K O
M I Z A R S T V O

Izdelujemo vse vrste :

OMAR
OKEN
VRAT

Zelite kupiti poceni
in dobro ?...

Obrnite se na naš
naslov :

15 Mc Bryde Str.,

F A W K N E R Vic.

NOVO NOVO NOVO

A. K O Z O L E - F Y 9470

MILK BAR in novi SELF SERVICE

65 Wheatsheaf Road,
G L E N R O Y

R o j a k i v o k o l i c i : P A S C O E V A L E,
B R O A D M E D O W S, o b i š č i t e
S T R A T H M O R E n a s.

SLOVENSKO PODJETJE JOSIP HOJNIK

213 George Rd., F I T Z R O Y J W 6656

KRANJSKE KLOBASE - MAST - GNJATI - SALAME -
PREKAJENA SLANINA.....

B l a g o p r v o v r s t n o

A MATULAJ

KROJASKI SALON

68 Spencley St.,

C L I F T O N H I L L

J W 3678

Priporočamo se za izde-
lavo vseh vrst - OBLEK
in PLASCEV. Imamo tudi
lepo zalogo PERILA in
evropsko šivanih
CEVLJEV.

Smo specializirani za
izdelavo POROCNIH OBLEK

J W 3678

J. MOŽINA

39 St. John Street W I N D S O R
L A 6672

Vam kvalitetno in hitro izdelava vse vrste
OBLEK in PLASCEV. Obiščite ga po Vašem delu.

NOVE URADNE URE AGENCIJE SO OD

DNE 29. Julija 1957 SLEDECE :
samo vsak TOREK in CETREK od 6 30 - 8pm
in SOBOTO od 9 am - 1pm

78 Bridport St., A L B E R T P A R K
M X 1395 M X 1395

Pošiljamo PAKETE v domovino hitro in po-
ceni - Razpolagamo z bogato izbiro vzor-
cev tkanin, katere po Vaši izbiri pošlje-
mo Vašim sorodnikom direktno iz LONDONA.

F X 2861 - F X 2861

POSLJITE OGLASE
na Upravo S.K.M. naj-
kasneje do 10. vsakega
meseca.

OGLAŠAJTE V
NAŠEM
"VESTNIKU"

PRAVILA " SLOVENSKEGA KLUBA "

- 14) Naloge nadzornega odbora so:
- Zasledovati vse delovanje upravnega odbora, odsekov in podružnic kot celote, kakor tudi vsakega poedinega funkcionarja posebej;
 - opozarjati upr. odbor na morebitne napake in nerednosti pri vodenju klubskih poslov in upravljanju imovine;
 - paziti, da je vse poslovanje v skladu s pravili in poslovnikom;
 - v primeru težke kršitve v smislu točk b) in c) tega odstavka, zahtevati od upr. odbora odstavitev prizadetega funkcionarja, ali ga predati razsodišču v nadaljno postopanje ali oboje;
 - zahtevati sklicanje izredne skupščine, če smatra, da je upr. odbor nesposoben voditi klub;
 - sklicati izredno skupščino v teku enega meseca v primeru ostavke predsednika ali več kot polovice odbornikov;
 - postaviti v primeru, navedenem pod f), začasen tričlanski odbor, ki naj vodi najnujnejše posle do sestanka skupščine.
 - poslednjič podrobno pregledati tehnično poslovanje kluba in stanje imovine ne več kot 14 dni pred sestankom skupščine, podati o tem, kakor tudi vsem poslovanju tekom poslovne dobe, podrobno poročilo skupščini ter ji staviti predlog o razrešnici;

15) Člani nadz. odbora morejo pomagati ostalim funkcionarjem kluba z nasveti ali priložnostnim opravljanjem poslov, vendar tak nasvet ali posel ne sme imeti finančnega ali imovinskega značaja, niti biti v zvezi s prevzemom kakršnekoli obveznosti za klub.

16) Vsi funkcionarji kluba so dolžni opravljati svoje posle s skrbnostjo dobrega gospodarja in odgovarjajo do prejema razrešnice za vso škodo, povzročeno na klubovi imovini. Za namerno povzročeno škodo, ki je bila odkrita šele po prejemu razrešnice, odgovarjajo tudi po prejeti razrešnici.

VII. Razsodišče.

17) Klubsko razsodišče tvorijo predsednik razsodišča in dva prisednika. "Vsaka sporna stranka imenuje po enega prisednika, ki potem sporazumno izbereta predsednika. Nobeden od članov razsodišča ne sme biti v sporu, ki ga razsoja, osebno prizadet. Opravljanje katerikoli posla v klubu ne ovira nobenega člana, da ne bi mogel biti imenovan v razsodišče z izjemo, da v primeru, da je ena od spornih strank odbor, člani prizadetega odbora ne morejo zavzemati mest v razsodišču."

18) Klubsko razsodišče razsoja:

- v častnih sporih med člani, ki imajo kakršnokoli zvezo s klubom, ali v drugih sporih med člani, ki jih prizadeti člani prostovoljno predložijo v razsojo;
- v častnih in disciplinskih sporih med upravo in člani, ali med poedinimi člani uprave;
- v primerih kršitve pravil ali poslovnika;
- o prekrških proti klubovemu ugledu, namenu ali imovini;
- v primerih deljenega mnenja glede tolmačenja pravil.

19) V častnih sporih mora razsodišče skušati pred vsem doseči poravnavo in če to ni mogoče, razsoditi na kateri strani je pravica. V primerih disciplinskih prekrškov, kršitev pravil ali poslovnika in prekrških proti klubovemu ugledu, namenu ali imovini, mora razsodišče točno opredeliti značaj in obseg prekrška ter odgovornosti in po potrebi odrediti povrnitev škode v gotovini ali drugi primerni obliki in določiti primerno kazen.

Kazni so naslednje: a) ukor;

- globa, ki ne sme presegati £ 1-0-0 in sme biti uporabljena izključno le v dobrodelne namene;
- odvzem določenih članskih pravic za dobo, ki ne sme presegati 12 mesecev;
- izključitev iz kluba za določeno dobo;
- izključitev iz kluba za vedno.

ZBOROVANJE

V NEDELJO 4. AVGUSTA

ob dveh popoldne

CATHEDRAL HALL

MELBOURNE

20 BRUNSWICK ST. FITZROY

UPRAVNI ODBOR S.K.M.

VABI VSE SLOVENCE KI JIM JE ZA

SLOVENSKI DOM

DA SE GA UDELEŽE

V slučaju, da se zborovanja ne morete udeležiti, podprite
AKCIJO s PISMOM, katerega naslovite na:

UPRAVNI ODBOR S.K.M. 6 Banchory Street,
ESSENDON W. 5.
MELBOURNE.